

СЛУЖБЕНЕ НОВИНЕ

КРАЉЕВИНЕ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА

28. Марта, Уторак у Београду

Година IV. — 1922. — Број 69.

СЛУЖБЕНЕ НОВИНЕ излазе сваког дана, седм недеље и изланичних дана. — Годишња је претплата: за Краљевину 200 динара, а полугодишња 100 динара. За иностранство: 220 франака годишње, а за пола године 110 франака. Претплату се полаже унапред најмање за пола године. За иностранство примају претплату и све поште. — За службене и приватне огласе плаћа се по утиришеној тарифи. Претплата, огласи и новац шаљу се непосредно благајници државне Штампарске агенције. Рукописи шаљу се Уредништву „Службених Новина“. Они се не враћају. Приватна неплаћена писма не примају се. — Уредништво и експедиција „Службених Новина“ налази се у Државној Штампарији. Поп Лукина ул. бр. 14. — Поједи бројеви продају се по 0,50 динара од табака.

Телефон Управника 1204.

Телефон Уредништва 1255.

Телефон Штампарије 4

МИ
АЛЕКСАНДАР I
по милости Божјој и вољи Народној
КРАЉ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА

Проглашавамо и објављујемо свима и свакомо да је
Законодавни Одбор Пародије Скупштине Краљевине Срба,
Хрвата и Словенаца на основу чл. 130. Устава на својој двадесет трећој редовној седници, одржаној 3. децембра 1921. год. у Београду решио и да смо Ми потврдили и потврђујемо да се Уредба о Заштити Индустриско Својине од 15. новембра 1920. године „Службене Новине“ Бр. 265/1920. год. списка Уредбама Министарства Трговине и Индустрије Бр. 41. „Службене Новине“ Бр. 195/1921. год., измени и да гласи:

ЗАКОН О ЗАШТИТИ ИНДУСТРИЈСКЕ СВОЈИНЕ

ГЛАВА I. Опште Одредбе.

§ 1.

Установљава се „Управа за Заштиту Индустриске Својине“ као самостално државно надлештво са седиштем у Београду.

Њена се надлежност простира на целу територију Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца. Она стоји под Министром Трговине и Индустрије.

Министар Трговине и Индустрије може по потреби привремено преместити седиште управе.

§ 2.

Управа врши свој послове заштите права индустриске својине, који су јој овим Законом стављени у дужност.

§ 3.

На челу Управе је председник, који се стара о свим пословима управе.

Председник је указни чиновник и има ранг начелника Министарства

§ 4.

Управа за Заштиту Индустриске Својине има:

- 1) Пријавни Одсек за патенте и
- 2) Пријавни Одсек за узорке, моделе и жигове;
- 3) Одбор за жалбе;
- 4) Одбор за оспоравање и

5) Касациони Одбор (§ 72).

За сада Управа има овој указне чиновнице:

У Пријавном Одсеку за патенте једног шефа (правника) у рангу инспектора, три референта шефа у рангу секретара, осам технички образоване чиновнице (1 у рангу инспектора, 7 у рангу секретара једног регистратора и једног протоколиста).

У Пријавном Одсеку за узорке, моделе и жигове једног шефа (правника) у рангу инспектора, два референта правника, два регистратора и два протоколиста.

Поменути указни чиновнице из оба Пријавног Одсека узимају се и у Одбор за жалбе и Одбор за оспоравање.

Сем тога Управа има још и једног књижничара у рангу секретара, четири писара, (два правника, два техничара) као и потребан број званичника и служитеља.

Број указних чиновника повећава се према потреби.

Чиновници и неуказно особље имају плату ранг чиновника и неуказног особља Министарства Трговине и Индустрије.

Неуказно особље поставља и отпушта председника Управе.

Чиновници управе су под дисциплинском властима председника Управе и Министра Трговине и Индустрије, а над неуказним особљем дисциплинску власт председник Управе.

§ 5.

Управа има своје нарочито књиговодство, које води рачуна о наплаћивању такса и врши статистичке послове управе.

§ 6.

Управа има свој нарочити budget. Председник народбодавац другог степена.

Све Финансијске Управе и Благајне у нашој држави обавезне су примати од заинтересованих лица новац за трошкове око штампања и другог по најмањим познатим поменутим лицима од Управе.

Финансијске Управе и Благајне дужне су да потребни кунто на име Управе за Заштиту Индустриске Својине и да о уплаћеним сумама извештавају вршилаца Управе и Главну Државну Благајну у Београду.

Са примљеним сумама располагаће председник Управе преко касе Главне Државне Благајне.

§ 7.

Заштита права индустриске својине обухвата: штиту проналазака, узорака, модела и жигова.

Предмети Индустриске Својине.

Патенти.

Појам Патента.

§ 8.

Патент је овде прописаним начином задобивено, право, по коме његов власник може за ограничено време у виду занимања искључиво применљивати и употребљавати известан нов проналазак (изум) на пољу занатске или индустриске производње и предмете по њему израђене пуштати у промет или продавети.

Проналасци искључени од патентне заштите.

§ 9.

Патенти се не могу дати:

1) За проналаске, чији су циљ или практична употреба противи законима и законитим наредбама или јавном моралу или је очигледно намењена обмане грађана;

2) за научна правила и начела као таква;

3) за проналаске чији предмет потпада под Државни Монопол;

4) за проналаске који служе: за људску и сточну храну; или као лекарије и средства за дезинфекцију; као и за материје произведене хемијским путем.

Ну под свих ових предмета побројаних у тачци 4. ипак се може патентирати поступак при њиховој изради.

§ 10.

Проналасак се неће сматрати као нов, ако је пре пријаве:

1) путем штампе или полиграфијом објављен и тако описан, да би га стручњаци могли употребити;

2) у нашој земљи јавно употребљаван, излаган или приказиван на узгед тако, да су га могли употребити стручњаци;

3) био предмет привилегије, која је била у снази по коме ранијем закону на територији наше Краљевине ван Србије и Црне Горе, па је тај проналазак постао оштатом добром услед истека рока привилегије.

Право Патента.

§ 11.

Право на патент може добити само проналазач, његов наследник или пријемник права.

Први пријавилац проналаска сматра се за проналазача све док се противно не докаже. Доцнијом пријавом не може се добити патент, ако је тај проналазак већ пријављен надлежној власти у циљу добијања патента и ако је та пријава била објављена (§ 93.).

Доцнији пријавилац ипак има права на патент, али само у онолико и на оне делове у колико његов проналазак није већ обухваћен ранијим патентом или пријавом која је већ била објављена (§ 93.).

Ако власник патента или пријавилац проналаска односно њихови пријемници права поправе или усаврше тај проналазак, могу за поправку или усавршење тражити место самосталног допунског патент уз свој основни патент.

Ако употреба кога пријављеног проналаска претпоставља потпуну или делимичну примену кога већ раније патентираног проналаска, даћо се пријављени патент као зависан од тог ранијег патента, који ће се тачно означити.

Ова зависност објавиће се при давању патента и у патентној исправи назначити.

§ 12.

Пријавилац не може добити патент: ако он није творац пријављеног проналаска, његов наследник или пријемник права, или ако је било садржина његове пријаве узета из описа, нацрта, модела, оруђа или постројења кога другог лица или из поступка при изради, који друго лице употребљава, па оштећени уложи приговор.

Радници, службеници и државни службеници сматрају се за власника проналаска, кога они израде у служби, ако друкчије није предвиђено уговором или службеним прописима.

Ну, ако су они специјално ангажовани ради тога, да раде на проналасцима то врсте, немају права на патент без одобрења послодавца.

Одредбе уговора о служби, којима се раденику или службенику код кога занатског или индустриског предузећа не призывају никаква или му се признаје недовољна корист од проналазака, којо он у служби изради, немају никакве правне важности. Одговарајућа корист од проналазака признаће се првак проналазачу у сваком случају.

Дејство патента.

§ 13.

Ако се патент добије за поступак при изради, његово се дејство распростире и на предмете непосредно израђене по томе поступку.

§ 14.

Патент не може вроћати права онога, који је без патента већ у време пријаве патента савесно или не јавно употребљавао исти проналазак у нашој земљи или је припремио своје што је потребно, да се својим проналаском може користити.

Овај има право да проналазак и даље израђује или употребљава односно применљује за потребе свога промета у својим или туђим радницима.

Ово се право може отуђити или наследити само заједно са радњом.

Такво лице може захтевати од власника патента, да му о овоме његовом праву изда исправу. Ако му власник патента не изда о томе исправу или в само право спори, добиће га по своме захтеву решењем Управе за Заштиту Индустриске Својине у поступку за оспоравање патената.

Првнато право на колбу интересованог лица уписане се у патентни регистар.

§ 15.

Патентиране или пријављене проналаске, који се могу употребити при изради ратног оружја, мундиције, експлозива, утарђења, ратних бродова или у оштећењу за одбрану земље, може Министар Војни и Морнарице по одобрењу Министра Трговине и Индустриске одмах и напоредо са власником патента односно проналаска употребљавати за наведене сврхе државне у државним или приватним радницима и предузећима који раде за рачун државе. Овим се иначе не пређају права власника патента односно пријављеног проналаска.

Одобрење своје Министар Трговине и Индустриске доставиће у Управи за Заштиту Индустриске Својине која ће га уписати у патентни регистар и то одмах ако се тачно патента, а кад је у читаву пријављени проналазак тек пошто се патент одобри. У оба случаја Управа ће га објавити у своме Гласнику.

Власнику патента односно проналаска држава ће дати праћедлу накнаду, коју ће одредити надлежни грађански судови, ако до споразума не дође.

Никакви преговори на спорови о овој накнади во могу спречити Министар Војног и Морнарице у искошавању овог његовог права.

§ 16.

Ако је за који проналазак већ дат патент, који се може употребљавати и при изради монополисаних артикула, Држава ће мораји да со користи овим проналазком без накнаде.

Ако је патентирали известан проналазак, па Држава доцније монополише такве предмете, патент преостаје важан, а Држава ће његовом власнику дати одговарајућу накнаду.

О тражењу Управе Државних Монопола, у оба случаја решење Управе за Заштиту Индустриске Својине по прописима поступка за оспоравање патента (§ 117.).

У случају престављања патента накнаду одредиће надлежни грађански суд, ако до споразума не дође.

§ 17.

Дејство патента не простира се на подвожка средстава која само привремено употребљава у саобраћају долу у нашу земљу.

Међусобни односи сувласника.

§ 18.

Кад више лица заједно затраже патент на известан проналазак дате им се ако испуни услове, али им се делови неће одређивати.

Међусобни права и одговорности сувласника у истом патенту одређују се по грђанској праву.

За одобравање лиценце потребна је пристанак свих сувласника ако другчије није између них уговорено, али свака сувласник за себе има право да судским путем истиги патент.

Трајање патента.

§ 19.

Патент траје највише до 15 година. Овај рок почине таја од дана објаве пријављеног проналaska у Гласнику Управе за Заштиту Индустриске Својине (§ 93.).

Допунски патент губи важност заједно са основним патентом. Али се допунски патент може задржати као самосталан, ако се о њему патент одузме, поништи или га се власник одреције. У том случају такав патент не може трајати више него што би трајао основним патентом.

У погледу претештка и у погледу издајана годишњик такса за допунски патент, који је постао самосталан, допунски патент ступа на место основног патента.

Експропријација.

§ 20.

Ако интереси земаљско одбране, јавног поретка, јавног благостања или у онште важни државни интереси захтевају да Држава какав патентирали или за патентирање пријављени проналазак било у целости било само деломитично, али у оба случаја искључаво употребљава или га преда онштој употреби, Држава има права експропријати такво право власника за рачун свој или за оншту употребу.

О овој експропријацији на предлог заинтересованог Министра решење Министарски Савет по саслушању Управе за Заштиту Индустриске Својине.

Решење Министарског Савета, противу кога нема права жалбо, доставља се Управи за Заштиту Индустриске Својине која са њим поступа као што је наведено у § 15., који важи и ове односно накнаде и момента употребе и објаве.

Право на накнаду припада власнику патента као и овим лицима, која изјују право употребе експроприја-

саног проналaska, ако је то право у време експропријација било уписано у патентном регистру.

Утицај специјалних законака на патент.

§ 21.

Право патонта ни у ком случају не разрешава власника од извршења прописа специјалних законака и законских изредбала.

§ 22.

Једино проналазач има право на искоришћавање свога проналaska путем занатске или индустриске производње и без доказа о стручној спреми, која се тражи за уважавање дотичне занатске или индустриске редбе.

Пренос.

§ 23.

Право из пријаве патента и право патента прелази на наследника.

Оба права могу се у целини или у идејним деловима пренести правним послом, судском одлуцима или пријавом последње воље.

Упис преноса у патентни регистар (§ 28.) врши Управа за Заштиту Индустриске Својине на основу извршилих судских одлука или на основу писменог захтева власника патента, његовог наследника или пријемника права.

Модба за препос мора бити снабдевена потребним јавним односно овереним приватним исправама.

Управа за Заштиту Индустриске Својине испитиваје форму и садржану молбу за пренос као и поднетих доказа.

При преносу права из пријаве патента на друго лице, патент, ако се одобри, гласиће на име новог власника.

Залагање.

§ 24.

Право патента и право из пријаве патента може бити предмет задоге.

Лиценце.

§ 25.

Лиценца је право употребе туђег патентираног проналaska.

Власник патента може употребу проналaska дозволити и другим лицима и то за цео патент, или само за један део истога, на територија целе Државе или само у појединим крајевима, са већим или мањим ограничењем, како то буде уговорено (добровољна лиценца).

§ 26.

Власник извесног патентираног проналaska, који се не може искоришћавати без употребе кога раније патентираног туђег проналaska може тражити да му се дозволи употреба тога ранијег проналaska кад прођу 3 године од дана објаве тога ранијег патента (§ 100), ако је његов касније патентиран проналazak од значајне важности по заштитству или индустриску.

Кад власник доцније патентираног проналaska овако добије лиценцу, у том случају и власник ранијег патента може тражити са своје стране дозволу да се користи проналaskom власника доцнијег патента, ако овај проналazak стоји у фактичкој вези са његовим проналaskom.

У случају да власник патента не хтеди драгољубно дати лиценцу, о томе ће решити Управа за Заштиту Индустриске Својине, која ће одредити и потребне услове и јемство, које се мора дати с обзиром

на околности и карактер проналaska (принудна лиценца).

Ако власник патента, на чији се проналазак даје лиценца, тражи какву награду па се иста споразумом између интересованих не може одредити, одредиће је надлежни грађански суд, но лиценца се неће моћи искоришћавати док се накнада не плати.

Пропис овог параграфа неће се примењивати на патенте државних власти.

§ 27.

Лиценца је везана за предузеће и може се без одобрења власника патента пренети за живота само заједно са предузећем на које гласи лиценца, а на случај смрти она прелази само онда на наследнике, ако ови наставе предузеће, које има право на лиценцу.

Последице уписа у патентни регистар.

§ 28.

Право патента, право залоге патента и друга стварна права на патентним правима стичу се чим се уведу у патентни регистар и важе, од тога момента и према трећим лицима.

Исто тако лиценце према трећим лицима важе од момента њиховог уписа у патентни регистар, а између странака од дана закљученог уговора или од дана изврше одлуке Управе за Заштиту Индустриске Својине, којом је лиценца одобрена.

Ранг горе именованих права одређује се по реду пријема молбе за упис у регистар код Управе за Заштиту Индустриске Својине под предноставком, да та молба доведе до уписа у регистар.

Пријаве, које су поднесене у исто време имају једни ранг.

Терети.

§ 29.

Код сваке промене власништва патент прате сви терети и права уписаны у патентни регистар, као и она, која су у моменту предаје молбе за упис преношају пријављена.

Забелешка Спора.

§ 30.

Спорови, који су у току код судова или код Управе за Заштиту Индустриске Својине, а односно се на својству патента, за право залоге или на друго које стварно право на коме патенту, као и тужбе за принудно лиценце, затим тужбе којима се тражи: испишија, одузимање, опозивање патента или да се патент прогласи зависним или да се реши о његовој ролативној неважности, могу се по захтеву интересованих забележити у патентни регистар.

Ова забелешка има то дејство да решења о горе изведеним споровима важе и према лицама у чије име је извршен ма који упис у патентном регистру тек по пријему молбе за забелешку спора.

Престанак.

§ 31.

Патент престаје:

1) по истеку времена за које су годишње одиско изнадне тако благовремено плаћене, а најдље за четнаест година од дана објаве патентне пријаве у Гласнику (§ 19.);

2) кад се право патента експроприше (§ 20.) онда престаје део патент или само експроприсан део;

3) кад се власник патента свога права одреће. Ну ако се одреће само појединих долова па та, из-

тант ће остати у важности у погледу осталих делова, ако су они и поред тога способни да буду предмет патента;

4) у случају спора кад решење Управе за Заштиту Индустриске Својине о престанку патента постане извршним.

Важност патента у случају тачке 1. престаје првог дана по истеку последње године у којој је важио; у случају тачке 2. чим се решење о експропријацији достави Управи, у случају одрицања сутра дан по пријему представке о одрицању код Управе, а у случају тачке 4. онога дана када решење управило постане извршним.

Одузимање.

§ 32.

Ако власник патента, његов наследник или пријемник права сам или преко других не искоришћава у довољној мери патентирани проналазак у нашој земљи или у истој не припреми сво што је потребно за тајко искоришћавање, патент му се може одузети решењем Управе за Заштиту Индустриске Својине на основу потребног извиђања. Али се патент са ових разлога не може одузети пре истека три године од дана објављења одобреног патента у Гласнику (§ 100.).

Пре по што решење покренуто питање Управа ће учинити потребно извиђање, а важност патента престаје кад решење управило постане извршно.

Ну и пре истека овога рока, патент се може одузети ако власник патента или пријемник његовог права без обзира на то што се проналазак у иностранству израђује и што јавни интерес захтева његово искоришћавање у земљи и даље подчарјује домаћу потребу искључиво или већим делом узлом са стране, уместо да га у довољној мери израђује у земљи. У овом случају Управа за Заштиту Индустриске Својине по учињеном извиђању претходно ће позвати власника патента, односно пријемника његовог права да почне израђивати свој проналазак у довољној мери у нашој земљи и одредити му рок, с тим, да ће му се патент одузети ако у остављеном року не почне са израдом. Овако остављен рок по може се савршити док не прође три године од дана пријаве патента.

По истеку тога рока ако власник патента не докаже да је почeo израђивати свој проналазак, патент ће му се без даљег извиђања одузети и исписати из патентног регистра. Ако власник патента у остављеном року буде поднео представку којом би твrdio да је почeo израђивати свој проналазак, Управа за Заштиту Индустриске Својине ће по учињеном извиђању решити хоћели се патент одузети или ће му се дати нов рок, који се вишe не може продужевати.

Важност патента у случају одузимања престаје првог дана по истеку остављеног рока.

Пропис овог параграфа не важе за патенте државних власти.

Поништавање.

§ 33.

Патент ће се поништити кад со доказиме:

1) да предмет проналaska по § 8., 9., и 10. није ни био способан за патентирање;

2) да је патентиран проналазак предмет који радије пријављеног патента;

Патент ће се само доказимо поништити, ако се узроци за поништај патента докажу само за један део патента.

Извршно решење о поништају патента има повратно дејство од дана пријаве поништеног патента. Ну, ако је патент поништен због тога што је патентиран проналазак предмет који радије пријављеног патента, ова извршна решења о поништају

мати, повратно дејство на лиценцу, коју је власник описаног патента правилно дао, а треба је лице свесно прибавило, ако је промла година дана од њеног уписа у патентни регистар и ако није уписана у патентном регистру никаква захтешка спора, који би довео до брисања лиценце (§ 30).¹⁾

Овим се не креће право власника првог патента а тражи накнаду од власника патента који је лиценци дао.

Опозивање патента.

§ 34.

Одобрени патент опозивање се ваде се докаже:

- 1) да власник патента није творац проналазка, његов наследник или првемил права или да се по том Закону не сматра као проналазач (§ 12.).
- 2) да је битна садржина пријаве проналазка узета из одобрења другог лица из његових описа, нацрта, одела, оруђа или постројења или из поступка пријаве које оно употребљава.

Патент ће се само делимично опозицоји, ако се оно то је наведено у тачки 1. и 2. тако делимично догода. Опозивање патента може у случају тачке 1. тражити само творац проналазка, његов наследник или првемил права и онај, који је по § 12. овог Закона матра за проналазача, а у случају тачке 2. само штетијени.

Право на тражење опозиција застарева према сасвим власнику патента за три године од дана уписа патентни регистар на његово име, а иначе се опозиције може тражити за све време трајања патента.

Тужилац, који добије парнацу, може у року од педесет дана по пријему извршног решења о опозицији патента тражити, да се патент пренесе на њега, ако овај пренос у томе року не затражи, сматрајући да се патента одрекао, те ће патент престати да ажи и према њему.

За расправу спорова о накнади, који се при опозицији могу појавити, надлежни су редовни судови.

Лиценца правилно дата од ранијег власника патента, а коју је треба лице свесно прибавило, остаје важности и после опозивања и према новом власнику патента, ако је прешла година дана од њеног уписа у патентни регистар и ако није уписана никаква захтешка спора, који би довео до губитка лиценце (§ 30).¹⁾

Овим се не креће право тужиоца да тражи накнаду од власника патента, који је лиценци дао.

Зависност патента.

§ 35.

Власник раније одобрепог патента може тражити у Управе за Заштату Индустриске Својине неки доцнији патент, који се никако или делимично не може скоришњавати без употребе његовог патента, проглашијући од његовог патента.

О таквом тражењу решење Управе за Заштату Индустриске Својине по прописима поступка за опозицију патента (§ 117.).

Узорци и модела.

Појам узорака и модела.

§ 36.

Под узорком се подразумева свака слика или прах, који може да служи за углед и да се пренесе на сваки индустриски или занатски производ.

Модел је свако пластичко дело, које представља сваки индустриски или занатски предмет или се употребљава на неком индустриском или занатском предмету.

Све што се предвиђа у овом Закону за узорака, важиће и за модела.

Узорци искључени од заштите.

§ 37.

Неће се заштићавати узорци:

- 1) која нису нова (§ 38.);

2) чији је облик неморалан, као и они узорци који су противни јавном поретку или су очигледно наимењи обмана грађана;

3) који представљају лик Краљев или којега од чланова Краљевског Дома или представљају државни или јавни грб, ако онај који тражи заштиту узорка не докаже право на употребу истих;

4) који су намењени монополиским предметима, осим кад то тражи Управа Државних Монопола.

§ 38.

Узорак се не сматра за нов, ако је пре пријаве за истоветне производе:

1) описан нацртима и објављен путем штампе или полиграфијом тако, да се може подражавати;

2) у нашој држави или иностраниству јавно употребљаван излаган или приказиван на утвад тако, да би се могао подражавати;

3) био заштићен по ранијим законима као пријављенија или патент или ако је ко други по раније учињеној пријави добио заштиту истоветног узорка за исте производе или ако је истоветан узорак пријављен као проналазак за патентирање и ако је таква пријава објављена (§ 93.).

Исто тако узорак се неће сматрати као нов, ако је сличан другом регистрованом узроку тако, да се разликује по неким другим променама, које вису битне и не утичу на општи изглед.

Право на заштиту узорака.

§ 39.

Право на тражење заштите узорка има само онај, који је узорак створио, његов наследник или пријемник права.

Лице које први пријави узорак сматра се за његовог творца своје док се противно не докаже.

Онај који поручи да му се за награду изради узорак сматра ће се као власник истог.

Чиновник или раденик једног предузећа, који састави какав нови узорак неће се сматрати као његов власник већ његов посlodавац ако у другачије међу њима није уговорено.

Обим заштите узорака.

§ 40.

Заштита узорака простира се само на ове врсте роба, за које је узорак одобрен.

Дејство права узорка.

§ 41.

Право узорка важи од времена његовог уписа у регистар узорака и модела. Са овим уписом његов власник стиче искључиво право да сваки производ у колико одговарају заштићеној врсти робе снабдева узорком или да по узорку своје производе израђује, употребљава или пушта у промет.

§ 42.

Власник узорка дужан је покоравати се и свим специјалијским законима који важе за индустриска, занатска и трговачка предузећа.

Трајање права узорка.

§ 43.

Право узорка траје најдуже 10 година рачунајући од дана уписа узорка у регистар код Управе за Заштиту Индустриске Својине.

Престанак.

§ 44.

Право узорка престаје:

- 1) по истеку времена за које су годишње, односно националне таксе благовремено плаћене, а најдуже за 10 година од дана уписа у регистар;
- 2) кад се власник узорка одрекне права на исти само за извесну врсту робе, остаће право узорка за осталу врсту робе, за коју је било одобрено;
- 3) у случају спора кад решење Управе о престанку узорка постане извршно.

У случајима из тачке 1. право узорка престаје првога дана по истеку последње године своје важности; у случају тач. 2. сутра дан по пријему представљке о одрицању код Управе, а у случају тач. 3. онога дана, када решење управнице постане извршно.

Одузимање

§ 45.

Право узорка одузима се:

- 1) кад га власник у опште не употребљава или не употребљава у оној мери која је потребна нашој земљи; или
- 2) кад власник доноси у земљу производе, који су по истом узорку у иностраниству израђени, а могу се израђивати у нашој земљи у доволној количини.

Право узорка може се одузети само по истеку године дана од дана уписа узорка у регистар.

Ове одредбе не важе за државне узорке.

Поништавање.

§ 46.

Право узорка поништиће се:

- 1) кад се његов предмет не може сматрати као узорак у смислу § 36.;
- 2) кад је узорак искључен од заштите у смислу §§ 37., 38.;

Поништавање права узорка има повратно дејство, тако да се сматра као да никад није постојало.

Опозивање.

§ 47.

Узорак ће се опознати ако се докаже:

- 1) да власник узорка није његов творац у смислу § 39. или да га није закапитим начином прибавио;
- 2) да је битна садржина узорка узета из описа, нацрта, модела, предмета, или постројења кога другог лица, а без његовог пристанка.

Опозивање узорка може у првом случају тражити његов творац и онај који се у смислу § 39. сматра као творац, његов наследник или пријемник права, а у другом случају само оштећени.

Право на тражење опозивања узорка заствара према савесном власнику узорка за три године од регистрације узорка на његово име.

Прописи § 34. овог Закона важе и за опозивање узорака.

§ 48.

Прописи §§ 14., 16., 17., 18., 20., 23., 24., 25., 27., 28., 29. и 30. овог Закона важије аналогично за узораке.

Жигови,

Појам жига.

§ 49.

Фабричка или трговачка жигови су они знаци, који се употребљавају за разликовање производа једне индустрије, заната или замљорада од других њима подобних производа у трговатком промету.

Ови знаци могу се употребљавати у облику жига, почета, виљета, разлоза, шијри, штаписа, парочитих слика и т. д.

При оцењивању да ли је који знак за то погодан имају се узета у обзир сва ствари прилике, нарочито време досадашње употребе знака.

Знаци који се не могу заштитити као жигови.

§ 50.

Неће се одобравати заштита жигова, који су намењени за обележавање монополисаних артикула, сем у случају кад заштиту жига тражи слича Управа Државних Монопола.

§ 51.

Од регистровања су искључени, а у следећема не могу се заштитити као жигови знаци робе или речи:

- 1) који представљају лик Краљев или кога од чланова Краљевског Дома;
- 2) који представљају државни или јавни грб;
- 3) који означавају искључиво само место, време и начин произвођења робе, затим количину, врсту робе, и њено определење, као и цену, количину и тежину исте;
- 4) који су у спште употребе имена за означавање извесних врста робе у промету;
- 5) који имају неморални или иште јавном поретку противан карактер; затим такви патниси или подаци који не одговарају ефективном ставу ствари, те би могли створити обману.

§ 52.

Жигови који представљају лик Краљев или кога од чланова Краљевског Дома, државни или јавни грб, или неко одликовање, могу се регистровати само онда, ако се претходно покаже дозвола употребе у смислу постојећих законака и процеса у поклуду употребе истих.

Заштита жигова који се састоје из речи.

§ 53.

Искључиво право употребе жига, који се састоји из једно или више речи, обухвата не само употребу жига у денонованом облику, него и употребу његову у сваком другом облику којим се заштитио жиг изражава у целини или деломично другим словима, другим бојама или другој величини.

§ 54.

Регистровани жиг, који се састоји из самих писмена или речи неће сматрати другом лицу да под истим знаком продаје или пушта у промет своју робу, ако та рисност или речи представљају његово име, фамилију или назив његове радиље.

Оад друго лице, чије је име, фамилија или назив радиље идентичан са туђим ранеје заштитећим жигом, може власнику таквог жига оспорити и одузети право на његову употребу за исту врсту робе осим случаја ако власник жига има исто такво име или фамилију, односно назив радиље.

Обавезна употреба жигова.

§ 55.

Употреба регистрованог жига није увек обавезна, али Министар Трговине и Индустрије може наредати, да се извесни предмети, пре него што се у саобраћај пусте, савдеју регистрованим жигом.

Ограничавање употребе жига за извесну врсту робе.

§ 56.

Право жига не смешта, па ико друга употреби јести жиг за обележавање других врста робе.

У сумњи о истинитости врсте робе, одлука ће Управа по службеној дужности, евентуално по слушању трговачких, запатничких и индустриских комора.

§ 57.

Дозвољено је једном истом лицу да заштити више разних жигова за исту врсту робе.

§ 58.

Право жига за обележавање робе распостире се и на затоје, сунце, бурат, сандуке и остале средства за паковање те робе.

§ 59.

Овим Законом не испадају се постојећи прописи, који важе за извесну врсту робе, нарочито прописи о испитивању чистоће злата и сребра (правила за пунирање).

Трајање жигова.

§ 60.

Право жига није ограничено роком, то ће право трајати све дотле док се редовно и благовремено плаћају таксе (§ 156.).

Право жига важи од времена његовог уписа у регистар.

Пренос права жига.

§ 61.

Право жига везано је за предузеће.

Ово престаје са престанком истога, а може се и на другога пренети са предузећем.

У овом последњем случају нови власник је дужан да жиг на своје име пренесе, осим ако предузеће води и даље под непромењеном фирмом.

Док се пренос не упише у регистар, он не може у своје име истицати права на жиг и сва званична саопштења која се односе на жиг достављају се уписаном власнику жига или његовом уписаном заступнику.

Престанак права жига.

§ 62.

Право жига престаје:

1) кад се власник одрекне свога права на жиг.

Ако се власник одрече свога права на жиг само за извесну врсту робе, остаје му право жига за остале врсте робе;

2) ако се годишња или накнадна такса благовремено не плати;

3) у случају спора кад решење Управе о престанку жига постане извршним.

У случају тачке 1. право жига престаје сутра дан по пријему представке о одрицању; у случају тачке 2. првог дана по истеку последње године, за коју је такса плаћена, а у случају тачке 3. онога дана када решење управе постане извршним.

§ 63.

Власник жига, који је изгубио своју важност у смислу § 62. може поново тражити његову заштиту за

висту или другу врсту робе. Друга лица могу такав исти или сличан знак заштитити као жиг за исту врсту робе тек по истеку две године од кад је жиг престао важити, ако ранији власник у томе року није понова заштиту добио.

Узеће се да је сличан сваки знак, који би се у саобраћају тако могао сматрати као истоветан са заштићеним жигом тако, да би обичан купац исте робе могао приметити разлику тек уз нарочиту пажњу.

Поништавање.

§ 64.

Заштита жига поништиће се:

1) кад се заптићем знак у смислу § 49. не може сматрати као жиг;

2) кад је заштита искључена у смислу §§ 50., 51., 52. и 54.

3) кад је жиг сличан неком другом жигу, који је за исту врсту робе раније регистрован, а по закону још важи;

4) кад жиг носи име или представљалик кога лица, а власник жига нема одобрења за то.

У случају тачке 1., 2. и 4. могу тражити поништење заштите жига сва заинтересована лица, у случају из тач. 3. само власник раније регистрованог жига.

Исто тако може власник старог престалог жига или онај, који га је законом начином прибавио тражити поништење жига, који је једнак или сличан жигу, коме рок од 2 године, предвиђен у § 63., још није истекао.

Поништење права жига има повратно дејство, тако, да се сматра, да то право није никада постојало.

Опозивање.

§ 65.

Право жига ће се опозвати, ако неко докаже да висти знак без регистрације употребљава за исту врсту робе, па је тај био познат у заинтересованим круговима као оболежје робе његовог предузећа још у доба регистрација спорног жига, а који је жиг истоветан или сличан са његовим не регистрованим знаком робе.

Тужилац ће се одбити од тражења, ако тужени докаже да је жиг регистровао са пристанком његовим или да је предузеће, за које је жиг регистрован, употребљавало тај знак пре регистрација за исто толико време колико и тужилац или још дуже.

Тужба за опозивање оваког жига може се поднети најдаље у року од две године по његовом регистрацији.

Опозивање жига има повратно дејство тако, да се сматра да опозвани жиг није никада постојао.

По извршности решења о опозивању жиг тужилац има право тражити да жиг региструје на своје име.

Прописи § 28, у колико се односе на право власништва, и § 30. важије аналога и за жигове.

ГЛАВА III.

Организација Управе за Заштиту Индустриске Својине.

Надлежност Управе.

§ 66.

Управа за Заштиту Индустриске Својине надлежна је за давање, одувимање, поништавање, опозивање и решавање о зависности патената, за решавање о релативној неважности патената (§ 14. и 16.) и по изазвачким парницама (§ 153.), о принудним лиценцима (§ 26.), за све уписе у патентни регистар, као и за уписе у регистар узорака и модела и у регистар жигова и за решавање при оспоравању узорака и жигова.

Управа је дужна да на тражење судова даје имено мишљење о питањима која се односу на патенте, узорке, моделе и жигове.

§ 67.

Управа за Заштиту Индустриске Својине сачињавају стални и привремени чланови.

Њихов број одређује према потреби Министар Трговине и Индустрије.

Председник Управе стални је члан њен по своме положају. Стални чланови узимају се из реда указних чиновника управних, а привремени из редова државних чиновника у оште и из стручних јединица других професија.

Председник Управе и Председник Одбора за жалбе и Одбора за оспоравање морају бити правници.

Стални и привремени чланови постављају се на ову дужност указом на предлог Министра Трговине и Индустрије и то: привремени на пет година, а стални на неодређено време.

Ако стални члан престане бити чиновник Управе, престаје у исто време бити и њен стални члан.

Иначе чиновник постављен за сталног или привременог члана не мења ни у колико свој положај и ранг у државној служби.

Привремени чланови немају сталну плату већ ће им се одредити специјалне награде.

Председник Управе и сви остални стални и привремени чланови преступања у дужност положају заклетву прописану за судије.

У својим одлукама Управа је самостална и независна и решава само по законима.

Одсечи.

§ 68.

У пријавном Одсеку за патенте решавају се самостално све пријаве патената, евентуални приговори, наређује се упис патената у регистар и решавају се све представке неспорне природе које се односе на већ уписане патенте, као пренос, задога, упис добровољне лиценце, забелешке спора, добровољно одрицање патената и т. д.

У пријавном Одсеку за узорке, моделе и жигове решавају се самостално све пријаве за узорке, моделе и жигове и наређују њихов упис у регистар, решавају се све представке неспорне природе које се односе на већ уписане узорке, моделе и жигове, као пренос, забелешке спора, добровољне лиценце, задога код узорака, модела и жигова.

На челу сваког Одсека је по један шеф кога одређује Министар Трговине и Индустрије на предлог председника Управе, а из реда сталних чланова.

У Одсечима решавају Одбори састављени од три члана.

Чланови Одбора у пријавном Одсеку за патенте узимају се из реда сталних чланова Управе, а у пријавном Одсеку за узорке, моделе и жигове Одбор се саставља из сталних а по потреби и из привремених чланова.

У пријавном Одбору за патенте два су члана правника а један техничар, кад је тежиште у правном питању, а један правник и два члана техничара, кад је тежиште у техничком питању.

У пријавном Одбору за узорке, моделе и жигове увек морају бити два стална члана правника, а трећи члан може бити правник или један стални или привремени члан стручњак, кога одреди шеф Одсека.

У почетку сваке године председник Управе распоређује сталне чланове у пријавни Одсек за патенте као и у пријавни Одсек за узорке, моделе и жигове, а шефови пријавних Одсека састављају потребне Одборе.

Одбори за жалбе и за оспоравање.

§ 69.

Противу решења пријавних Одбора могу интернована лица жалити се Одбору за жалбе. Жалба предаје Управи за Заштиту Индустриске Својине у року од тридесет дана по пријему решења.

Одбор за жалбе саставља се из пет сталних и привремених чланова Управе и то:

1) кад се решава о патенту, из два правника и три техничара; и

2) кад се решава о узорцима, моделима и жиговима, из три правника и два друга стручњака.

Решења овог Одбора су извршила.

О одузимању, поништавању, опозивању патенат о релативној неважности патената (§ § 14. и 16.), зависности; о принудним лиценцима код патентата; престанку патента у смислу § 16.; о релативној неважности и одузимању узорака и модела, о поништавању опозивању узорака, модела и жигова решавају Одбор за оспоравање, који се саставља из четири сталних или привремених чланова Управе и то:

1) кад се решава о патенту, два правника и три техничара;

2) кад се решава о узорцима, моделима и жиговима, три правника и два друга стручњака.

Исто тако овај Одбор решава и о случајевим предвиђеним у § 153.

Одбору за жалбе и Одбору за оспоравање председава председник Управе или онај, кога он одреди а остале чланове за ова два Одбора одређује у духу оних одредбама председник или онај који буде председавао, из реда сталних или привремених чланов Управе, који по спорном предмету нису учествовал при решавању у пријавном Одсеку односно у Одбор за жалбе.

§ 70.

За давање мишљења по тражењу судова у смислу другог става § 66., председник Управе за сваки случај одређује Одбор састављен од најмање пет лица, о којима су бар двојаца правници.

Пословљање у Одборима.

§ 71.

У свим Одборима све припремне радње које претходе решавању, врше референти, који стављају потребни одлуке сами или у споразуму са другим стручњацима за појединачна питања, чије би им мишљење било потребно.

Противу изрећеног референтата неко места посебни жалби, али странке могу тражити од председника Одбора да промени припремне наредбе референтове. Ако у томе не успе, може тражити на рочништу, да се ствар расправи као протходно питање.

У свим Одборима решава се поједином гласова.

Пре решења може сваки Одбор тројити мишљење стручњака из реда чланова Управе и да изван ове.

Све одлуке и решења Одбора приччу се у им Управе за Заштиту Индустриске Својине и поткрепљују се разлогима, а по један прилог који доставља са заинтересованим странама. Из сваког решења мора да се види из кога је Одбора Управе и чини решење који су чланови учествовали у решавању.

Касациони Одбор Управе за Заштиту Индустриске Својине.

§ 72.

Противу решења Одбора за оспоравање може са изјавити жалба Касационом Одбором Управе за Заштиту Индустриске Својине у року од тридесет дана п

пријему решења. Жалбе се предају Управи за Заштиту Индустриске Својине.

Овај се Одбор састоји из пет чланова и то: три члана једног од највиших судова, од којих је најстарији председник овог Одбора, и два стручњака.

Прва три члана и њихова три заменика поставља Краљ Указом на предлог Министра Трговине и Индустрије за време од пет година.

Остале два члана стручњака називају председник Одбора из листе привремених чланова Управе за Заштиту Индустриске Својине (§ 67.) и стараје се да ниједан од тих чланова није учествовао при решавању или споравању спорног предмета при Управи за Заштиту Индустриске Својине.

Чланови овог Одбора имају посебне награде и то прва три члана имају стални хонорар, а стручњаци награду од седилице.

Изузеће чланова.

§ 73.

За изузећа чланова Касационог Одобра и чланова Одбора пријавних, за жалбе и за оспоравање код Управе за Заштиту Индустриске Својине важе §§ 52., 53., 54., 55. и 56. Закона о поступку судског у грађанским парницима Краљевине Србије.

Одмор.

§ 74.

Управа не ради у недељу и остале празничне дани када не ради судови у седишту управном. Велики одмор Управе пада у исто време када и судски одмор.

Ако последњи дан рока падне у недељу или други празнични дан узима се први радни дан по празнику као последњи дан рока. Велики одмор управе не прекреће ток рока. Ако последњи дан рока падне у који дан великог одмора, онда се као последњи дан рока сматра први радни дан по великому одмору.

За време великог одмора ограничава се пословање Управе на пријем и заштите свих акта, уписане у регистар и решавање по пријавама у колико то буде могуће.

Заступници.

§ 75.

Сви они који не станују у нашој земљи, а траже или имају какво право индустриске својине или учествују као парничари у спору о таквом праву, морају имати пуномоћника који станује у нашој земљи.

Каква треба да буде садржина овога пуномоћнија, које ће се подносити Управи за Заштиту Индустриске Својине, прописаће Министар Трговине и Индустрије.

Саопштења извршена пуномоћнику имају исте правне последице као да су извршена и самим владодавцу.

§ 76.

Заступање по питањима индустриске својине могу уважавати као занимље само адвокати, патентни одветници и патентни инжењери, који су наши државни.

Државне интересе заступа државни правобранилац. Парничке стране могу за одбрану или разјашњење свога права о своме трошку и без права на тражење накнаде од друге парничке стране поред свога пуномоћника привести и друге стручњаке, ако дотични Одбор који ствар разправља то допусти.

Патентни одветници и патентни инжењери постављају Управе о чemu ће им и декретом издати.

Закон о заштити индустриске својине

И једини и други могу почети своје функције та по упису у специјалне регистре, које ће водити Управе. Ови уписи ће се објављивати у Гласнику Управе.

За упис у овој регистру и за декрет подлагају се такса у износу 250 динара.

У споровима о одузимању, поништавању или остављању патената, узорака, модела или живога, може заступати само адвокати, а патентни одветници и патентни инжењери могу у тим споровима заступати са по питањима техничке природе.

За патентне одветнице могу се поставити: наш држављани који могу пуноважно располагати својом имовином и станују у нашој земљи, а пису осуђивани низ су под истрагом за злочине, за бе兹астоја кривична дела и за кривична дела у опште из користољубљу.

Уз своје горе наведено ова лица морају имати потребну стручну спрему. Сматраје се да имају стручну спрему они, који су се вршили у нашој земљи или у иностранству технички факултет или техничку висов школу или вишу пољопривредну школу у рангу Универзитета или рударску и шумарску академију или преродно-математички одсек филозофског факултета и су на истима положили своје прописане испите.

О томе, да ли је која виша школа у иностранству у рангу Универзитета и да ли даје потребну стручну спрему за овај посао, решава Министар Трговине и Индустрије по предлогу Управе, а по прибављеном мишљењу од надлежног Министра.

Да би лице, које има предњу квалификације, могло постати патентни одветник, потребно је, да има двадесет праксе код кога нашег патентног одветника; односно код адвоката, који се бави заступањем пре Управе за Заштиту Индустриске Својине и да је искован испит за патентног одветника. Испит се подаје код Управе.

Пракса сталних чланова проведена код Управе уврачујава со члановима који имају потребну техничку спрему као пракса предвиђена за патентне одветнице.

Патентни одветници стоје под Управом за Заштиту Индустриске Својине.

О упису у регистар патентних одветника односно патентних инжењера, решава председник Управе. Ако се коме не дозволи упис у регистар може са року од тридесет дана по саопштењу решења жалит Министру Трговине и Индустрије, чије је решење извршно.

Патентни инжењери могу постати они приватни инжењери и архитекти, који имају права на јавни пракс.

Патентни одветници и патентни инжењери морају положити специјалну заклетву пре него што се упишу у регистар.

§ 77.

По дисциплинарном кажњењу патентних одветника и правозаступницима важије прописи §§ 53.—63. Закона о правозаступницима за Краљевину Србију од 15. јуна 1865. год., с том изменом што је за изрицање казни надлежан председник Управе за Заштиту Индустриске Својине, Касациони Одбор Управе и Министар Трговине и Индустрије у место председника Првостепених Судова, Министра Правде и Дисциплинарног Суда.

Председник Управе може казнити патентног одветника за мање иступе укором или повчано до 150 динара. Против ове осуде може се патентни одветник у року од 15 дана жалити Касационом Одбору Управе чије је решење извршно.

За веће иступе председник Управе упутиће акт Касационом Одбору који може патентног одветника казнити укором, повчано до 1100 динара, удаљењем од дужности за време од једног месеца до једне године или решити, да се испише из регистра за патенте.

адвокатко, као подостојан јавног поверења. Противу овој осуди може се патентни одветник у року од 15 дана жалити Министру Трговине и Индустрије чије је решење извршило.

Осим овога може се патентни одветник решењем председника Управе удаљити од своје дужности у службама и у границама § 63. Закона о правозаступништву за Краљевину Србију.

Све жалбе, које се подносе на основу овог патената предају се Управи.

Одређивање заступника.

§ 78.

Власнику патента, узорка, модела и хрга који живи на страни, а нека заступници у нашој земљи, или чији постојање у нашој земљи није познато, може Управа за Заштиту Индустриске Својине поставити заступника (куратора). Одређивање заступника објављује се преко Гласника управног. Овакви заступници остају на овој дужности докле власник другога не одреди.

Гласник Управе за Заштиту Индустриске Својине.

§ 79. <

Управа издавање свој службени лист: „Гласник Управе за Заштиту Индустриске Својине“, који ће периодично излазити и у коме ће се објављивати сва извештаја и огласи о патентима, узорцима, моделима и хрговима предвиђени у овом Закону.

Регистар за патенте.

§ 80.

У Управи за Заштиту Индустриске Својине води се регистар патената, који ће садржавати: текуће бројеве, предмет и трајање датих патената, затим име и пресиме, занимање и место пребивавања власника патента и њихових заступника. У регистру треба бележити: почетак и спишетак патента, као и податке о плаћању годишњих такса, почетак приоритетног права, ажурирање, поништавање и опозивање патента, експримијацију, проглашавање допунског патента самостални, лиценце, зависност патента, пренос, захолжна права и друга стварица права на патенту, резативна важност патента (§§ 14. и 16.), решење по изазивачкој парници (§ 153.) и забадешка спора.

Управа чува у својој посебној архиви списе, издате, моделе и угледне примерке датих патената, затим жалбе и исправе, на којима се оснивају уписи у регистар.

Разгледање патентног регистра и описа, као и разгледање патната, модела и угледних примерака, из основу који су патенти дати, затим расматрање жалби и исправа као и узимање прописа и копија дозвољено је скакоме, у колико се не односи на тајне државне интересе (§ 101.).

Управа објављује све промене на патентима у хрони Гласнику.

Она објављује описе и нацрте датих патената у јавностим патентним списима.

На жалбу се издаје оверски извјод из регистра.

Регистар узорака и модела.

§ 81.

У Управи води се регистар узорака и модела, који садржава: текуће бројеве, дан уписа, је ли узорак јаван или тајан, датум кад је тајни узорак као јаван уписан, врсту робе за коју важи право узорка и

број изрећена под којим је узорак уписан у архиву, време од када се рачуна приоритетно право, име и презиме, место пребивавања власника узорка, односно и његовог пуномоћника, податке о плаћању годишњих такса, пренос, престанак права узорка и једну рубрику напомена, у коју се уписују све за узорке важније околности.

Регистар жигова.

§ 82.

Код Управе води се регистар жигова и садржавање ово податке: текуће бројеве, дан уписа, оригинални жиг, време пријаве, време од када се рачуна приоритетно право, име и презиме, фирму и место пребивавања власника жига, односно и његовог пуномоћника, означење предузећа, које ће употребљавати жиг, робе или врсту робе, за које важи право жига, податке о плаћању годишњих такса, пренос, престанак права жига и једну рубрику напомена, у којој се уписују све важније околности за право жига.

§ 83.

Управа чува у посебној архиви списе, издате и узорке, који припадају постојећим узорцима и жиговима, затим жалбе и исправе на којима се оснивају уписи у регистар.

Разгледање регистра, описа, издатка и т. д. као и процесирање и копирање скакоме је дозвољено, изузев код тајних узорака.

По упису у регистар Управа објављује у своме Гласнику узорке, жадете и жигове као и све промене, које се односе за ту праву.

Управа даје на захтев огерене изведе из регистра, који се код не воде.

Празни помоћ.

§ 84.

Судови и све друге власти дужни су указивати кратку помоћ Управи за Заштиту Индустриске Својине.

ГЛАВА IV.

Поступак при датљу патената.

Пријава патената.

§ 85.

Ко датљи патент дужан је свој претходни пријавити Управи за Заштиту Индустриске Својине лично у просписаној форми непосредно или преко поште.

Ко моменат пријаве сматраје со можношћу пријаве у Управи.

§ 86.

По правилу за сваки пренадаји води се заједнички пријава. За све врсте пренадајака могу се обухватити једнаки пријавици само у том случају, ако се ти пријавајуци односе на исти предмет као саставни део већих некоћих средстава.

Подношење пријаве.

§ 87.

Пријава има следећи облик:

- 1) име и пресиме; занимање и место становљања датљаца; а у случају кад жадбу предаје пуномоћник, ода исто податак и о његове:
- 2) захтев за одобрено патента;
- 3) кратак чланак аргументаска, за који се датљи патентираше (чињеници);

4) пристанак пријавитеља да ће Управи платити свој штампарске трошкове за објаву и публикације предвиђеној у овом Закону.

На пријави ће се утиснути пријавни такса (§ 155.). Уз пријаву подносе се и два примерка описа проналаска по прописима овог Закона (§ 89.), снабдевени оригиналним потписом пријавиоца или његовог пуномоћника.

Ако пријаву подноси пуномоћник мора положити и пуномоћије.

Опис проналаска.

§ 89.

Опис проналаска мора испуњавати ово услове:
1) мора да је тако јасан и потпуни, да га стручњаци могу израдити или употребити по томе опису без никаквог допуштања;

2) оно што је ново у проналаску и што пријавилац жели ставити под заштиту као своју повластицу треба зарочито исказати при закључку описа у једном или више захтеву;

3) мора садржавати нацрте, потребне за разумевање описа израђене тако, да буду дуготрајни, а на тражење Управе морају се приложити још и модела и уградни примерци.

Док Управа не реши, да со пријава објаци слободно је мењати опис и захтеве, који су означенчи у истом.

Ако се пројавила ~~такве~~ битности проналаска, Управа ће решити да се пријава има сматрати као да је учивена тек у моменту, кад су те иромено извршено (§ 90.).

Право првоступа (приоритета).

§ 90.

Право првоступа на свој проналазак добија пријавилац у моменту подношења уредној пријаве. Од тога времена он ужива првоступа према свакоме истоветном проналаску који се касније пријави.

Ако пријава има каквих недостатака, па ако се она благовремено отклони (§ 91.), може је Управа сматрати као уредно поднету у моменту прво предаје, ако ти отклоњени недостатци нису променили битност проналаска. Али ако су ти благовремено уклонени недостатци накнадно променили битност проналаска уз то да је проналазак уредно пријављен у време укљавања тих недостатака и уживање право првоступа од тога времена.

Претходно испитивање.

§ 91.

Уредност сваке пријаве претходно испитује један члан пријавног Одсека, коме се она да у рад (референт).

Ако пријава не буде у свему уредна или не одговара прописима овог Закона, посвајаје се подносилац писмом наредбом референта, да је у извештном одређеном року допуни или исправи.

Ако се пријава претходном испитивању, а по потреби и по саслушању стручњака, утврди да проналазак није способан за патентирање (§§ 8. и 9.) референт ће о томе известити молиоца, најавдеши му разлоге и позивајући га да се у одређеном року изјасни.

Новост пријављеног проналаска (§ 10.) неће се испитивати по службеној дужности, али ако је Управи познато да проналазак није нов, известиће референт о томе пријавиоца тражећи да се о томе изјасни.

Кад се поднесе тражена допуна, исправка или изјашњење, или кад праће остављени рок за допуну, исправку, односно за изјашњење, пријавни Одбор доноће одлуку.

Председник Управе може прописати како ће се вршити претходно испитивање уредности пријаве.

§ 92.

Ако допуњена или исправљена пријава не одговара прописима овог Закона, или проналазак у описаном посебно способан за патентирање по §§ 8. и 9., у случају става 4. § 91. или кад подносилац у остављеном року не плати трошкове око објаве, пријавни Одбор одбијаје такву пријаву.

Ако би се пријава имала одбити са разлога, који пријавиоцу нису били саопштени у претходном испитивању уредности пријаве, Одбор ће му пре решења дати прилике, да се у одређеном року и о томе изјасни.

Тек кога се ово изврши или праће рок за изјашњење, Одбор ће решити о пријави.

Примање, објављивање и излагање пријаве.

§ 93.

Ако Одбор нађе да је поднета пријава уредна и да се нафант може одобрити, наредиће да се пријава објави.

Пријава се објављује о трошку пријавиоца у Гласнику управином и мора садржавати име и презиме, занимање, место сталног становишта пријавиоца, предмет проналаска и захтеве из описа патента (§ 89. тач. 2), као и дан и време пријаве.

Од дана објаве у Гласнику ступају у корист пријавиоца привремено на ~~снагу~~ законска ~~дејства~~ патента, што ће се и у објави огласити. Онога дана, кад се објава публикује у Гласнику изложиће се пријава заједно са симптоним прилозима код Управе за време од два месеца, тако, да је сваки може разгледати.

Овако изложен и у Гласнику објављени опис и најпрви патента не сме се проштампавати ни умножавати без одобрења пријавиоца проналаска.

На тражење пријавиоца проналаска Управа може објављивање проналаска у Гласнику своме и његово излагање одложити до шест месеци.

Тражење одлагања до три месеца Управа мора уважити.

Приговори.

§ 94.

Приговор против траженог грађанског дела може се уложити код Управе најдаље у року од два месеца од дана када је пријава објављена и изложена (§ 93.).

Приговор се предаје написмено у два примерка.

Он може бити заснован само на следећим тврђењима која су основана на одређеним чињеницама:

1) да предмет пријаве није способан за патент (§§ 8-10.);

2) да се проналазак у битности слаže са којим проналаском који је раније у нашој земљи пријављен или патентиран;

3) да је пријављени патент зависан од другог патента (§ 11.);

4) да пријавилац није творац проналаска односно да није законитим путем до њега дошао (§ 12.);

5) да је битна садржина оспорене пријаве узета из описа, нацрта, модела, оруђа или постројења који другог лица или из поступка при изради који то даје употребљава без његовог пристанка.

У случају назначеном под 3. приговор може учити једино власник раније датог патента, у случају под 4. само проналазач или законски власник проналаска, а у случају под 5. само оштећени.

Један примерак приговора треба доставити пријавиоцу проналаска да у року од 30 дана, који може само из важних разлога одлуком пријавног Сбора продужити, преда свој писмени одговор у равногласна примерка.

Поступак са приговорима.

§ 95.

Кад се прими одговор или прође рок за то остављен, па ако су сва питања довољно разјашњена, нашеће се предмет Одбору на решавање.

Ако би ради јасноће требало да се још итогод објасни или пречисти, референт тражећи искључено разјашњење од странака и кад их добије, достављајући другој страни на одговор и примедбу у извесном року, свој док сва спорна питања не буду са ње стране довољно разјашњена. По потреби референт може странке позивати и на саслушање ради провере доказа, испита сведока и вештака или стручњака и предузимати своје остало што је потребно, да би предмет што зреји и јаснија изашао пред Одбор.

Оцена доказа и решење.

§ 96.

Пријавни Одбор пошто без присуства интересованих страна и њихових пуномоћника прочита и расмотри сва односна акта донеће своје решење о поднетој пријави.

Ако му предмет није довољно јасан врати ће га референту са примедбама или ће одредити рочнице на које ће у циљу објашњења позвати све интересоване, а по потреби сведоке, вештаке и стручњаке. Осим позваних лица нико више не може присуствовать на рочништима.

§ 97.

Пријавни Одбор уз главну ствар увек ће одлучити у своме уверењу и одони колико ће и која странка недроти од трошкова учитељних око дотадашњег извиђења и хоћели која странка другој што трошкова покладити. У трошкове ће се урачунати и награда привременим члановима.

§ 98.

Ако приговор у случајевима тач. 4. и 5. § 94. проузрокује повлачење или одбијање пријаве, искључе странка, која је тај уважени приговор уложила, ако у року од тридесет дана по саопштењу решења поднесе пријаву за патентирање проналазка, тражити да се њеној пријави призна као дан пријаве онај дан који је као дан пријаве важно за повучену или одбијену пријаву.

Жалбе.

§ 99.

На решење којим се пријава одбија, као и на решење којим се одобрава патент у ограниченој или компулсној објму, или се патент оглажана зависним, може пријавилац или приговорник изјавити жалбу у року од тридесет дана по пријему решења.

Жалбе се предају Управи, која их са односним актима упућује Одбору за жалбе.

Жалбе неблаговремено поднете одбије референт решењем, противу кога има места жалби у истом року Одбору за жалбе.

Уз жалбу треба поднети сопствено пресписа жалбе и прилога колико има на противној страни парничара.

Ако је жалба благовремена, по један преспис доставља се противпарничару на одговор у року од тридесет дана. Овај се рок из важних разлога може продужити. За даљи поступак у Одбору за жалбе важе прописи § 95. до 98. овог Закона.

У жалби је допуштено наводити нове чињенице и доказе.

Ако Одбор за жалбе нађе да пријаву треба одбити или уважити са других разлога, и не са оних на

којима се васлива решење пријавног Одбора, он ће претходно дати пријави скима узгенични спор, да се о томе изјасне у извесном одређеном року.

Патентна исправа — Објава патента.

§ 100.

Кад решење о одобрењу патента постане извршио Управа ће наредити да се заштићени проналазак уведе у патентни регистар, а сима тога, да се о трошку власника одобрење патента објави у Гласнику, као и да се опис патента објави у патентном списку.

Уз то ће Управа дати власнику патента и нарочиту исправу.

Патенти државних власти.

§ 101.

Ако је у питању проналазак који за рачун Државе пријављује један од Министарева у интересу власника, одбране земље или у оквиру државном интересу или ако је у питању некав пријављени проналазак који је експропријијан за рачун Државе (§ 20.), то ће се патент изузетно на тражење Министрово одмах одобрити без никакве објаве, ако проналазак венуова остало битно и формално захтево и ако је пријава уредна. У том случају пријава се не излаже и не објављује, такав се патент не уводи у општи патентни регистар нити се о њему издаје патентни списак.

За такве патенте водиће се нарочити регистар тајних државних патената, који чува и води лично сам председник Управе. Прегледање тога регистра дозвољено је прододник само бином лицу, које донесе специјално писмено овлашћење за тај посао од Министра, који је у име Државе такав патент тражио.

Трајање тајних државних патената рачуна се од дава одобрења власниког.

Губитак привремене заштите.

§ 102.

Ако се пријава послю објаво (§ 93.) одбије, повуче или ако со у остављеном року не плате трошкови око објаве и штампања патентног списка, пријавилац патента губи сва дотле задобијена права по пријави и последице привремене заштите престају (§ 93. став 3.).

Решење о томе доноси пријавни Одбор и обзначавају га у Гласнику по службеној дужности.

Поступак при заштићавању узорака и модела.

§ 103.

Ко хоће себи да обезбеди искључиво право на употребу узорка или модела, мора код Управе за Заштиту Индустриске Својине пријавити свој узорак или модел писмено у прописаној форми непосредно или преко поште.

Садржина пријаве.

§ 104.

Пријава мора садржати:

- 1) име и презиме (фирму), занимање и место становишта пријавиоца и његовог пуномоћника, ако га има;
- 2) изјаву да ли ће узорак бити јавни или тајан;
- 3) означење врсте робе (§ 40.), за коју се узорак тражи;
- 4) кратак назив узорка;
- 5) време за које се заштита тражи;
- 6) пристанак да ће се платити сви штампарски трошкови за објаве прописане овим Законом.

Прилози пријаве.

§ 105.

Уз пријаву морају се поднети:

1) пуномоћије, ако се пријава подноси преко пуномоћника;

2) два примерка индустријског или занатског производа израђеног по узорку, који се хоће заштитити, или цртежи, односно слике, које потпуно и јасно представљају узорак.

Само цртеж, односно слика приложиће се у случају кад узорак по својој величини или тежини није згодан за прилагаше;

3) два примерка детаљног описа онога, што се на приложеном цртежу, слици или предмету као узорак жели заштитити — захтев по узорку.

На пријави ће се утиснути пријавна и првогодишња такса (§ 155).

Тајни узорак.

§ 106.

Ако се узорак пријави као тајни, неће се нико не дозволити да без одобрења пријавиоца разгледа узорак (модел) и приложи пријаве. Ово не важи за чиновнике који су службено запослени у раду на узорцима или су они дужни све што у том својству виде или дознају чувати као службену тајну.

Тајност узорка пријаве:

- 1) кад и пре 6 година дана од уписа у регистар;
- 2) кад се власник одроче свога права или
- 3) кад се проглаши јавним.

Кад тајност узорка престане то ће се уписати у регистар.

Право првенства.

§ 107.

Право првенства на пријављени узорак задобија пријавилац у моменту кад поднесе уредну пријаву, ако му се на основу те пријаве заштита узорка одобри.

Ако пријава има каквих недостатака па се они благовремено уклоне, сматраће се да је пријава као уредна поднета у моменту прве предаје, ако уклањање тех недостатака није изменило битност узорка.

На случај да су благовремено уклоњени недостатци накнадно променили битност узорка, узеће се да је уредна пријава поднета тек у време уклањања тех недостатака.

Ако је једна ствар раније пријављена као патент, па је била одбијена, јер није одговарала прописима § 8., па со иста ствар у року од тридесет дана по извршности решења о одбијању пријави као модел, онда ће се ако је она последња пријава уредна сматрати, да је поднета у моменту кад је тражена заштита патента.

Исто тако обратно: ако је једна ствар раније пријављена као модел па је одбијена за то што није одговарала § 36., па се накнадно иста ствар пријави уредно као патент у горњем року, сматраће се, да је пријава за патент доношта у време, кад је пријава за модел поднета била.

Испитивање пријаве.

§ 108.

Ако пријава за заштиту узорка одговара у свому прописима § § 36., 37., 104. и 105. и ако су плаћени штампарски трошкови за објаву, Пријавни Одбор ће одобрити заштиту, увести узорак у регистар и издати пријавиоцу исправу. Новост узорка у смислу § 38. неће се испитивати по службеној дужности.

Заштита узорка ће се објавити у Гласнику управе.

У исправи, која се власнику издаје, означиће датум уписа узорка у регистар, битна садржина уз овај приложиће јој се један примерак узорка и јој захтев по узорку (§ 105. тач. 3.).

§ 109.

Ако Одбор нађе, да се тражени узорак не може заштитити, он ће пре пошто би о томе донео решење пријавиоца известити о препрекама и дати му приказ да се о томе у одређеном року изјасни.

По пријему његовог изјашњења или по истом року Одбор ће донети решење.

Противу решења Одбора, којим се заштита уз ово одобрава, може интересован у року од тридесет дана по пријему решења изјавити жалбу Одбору жалбе.

Поступак при заштитавању искова.

§ 110.

Ко хоће да стекне искључиво право на употребу известног жига мора га пријавити Управи за Заштиту Индустриске Својине путем писмено представке, у ћијој форми непосредно или преко поште.

Садржина пријаве.

§ 111.

Пријава мора садржавати:

- 1) име и презиме (фирму), занимање и место е новала пријавиоца и његовог пуномоћника ако га има
- 2) означење предузећа и врсте роба за које заштита жига тражи;
- 3) означење времена за које се заштита тражи
- 4) пристанак пријавиоца да ће платити све што парске трошкове за објаву жига.

Прилози пријаве.

§ 112.

Уз пријаву мора се поднети:

- 1) пуномоћије, ако се заштита тражи преко пуномоћника;
- 2) жиг у оном облику израде у којој се жиг употребљавати у четири истоветна примерка,
- 3) клише жига и два отиска истога;

4) ако је жиг намењен за израђивање од метала земље, стакла и томе слично, а у пријави је назначено да ће се исти ударати или утискивати, приложиће још по два угледна примерка са удареним или утиснутим жигом.

На пријави ће се утиснути пријавна и првогодишња такса (§ 156.).

Право првенства.

§ 113.

Кад се пријава уважи и заштита жига одобрена ће се право првенства за заштићени жиг рачнати од момента поднете пријаве, ако је она у време предаје била уредна.

Ако је пријава имала каквих недостатака, па они благовремено, у року који је за то остављен, уклоњени, поменујући битност самог жига, рачунаће се и венство од момента прве пријаве. Но, ако је уклоњање тех недостатака изменило битност жига онда се право и венство рачуна од момента кад је та промена извршена.

Испитивање пријаве.

§ 114.

Ако пријава за заштиту жига одговара прописима § § 49., 50., 51., 52., 110., 111. и 112. и ако се

издани штампарски трошкови за обзнату, пријавни Одбор ће одобрити заштиту жига, увести га у регистар и обзнати га о трошку пријавиоца у Гласнику из потребљавајући цинше (§ 112. тач. 3.).

Сем тога издаће Управа власнику исправу о заштити жига у којој ће се означити дан уписа жига у регистар, битна садржина уписа а приложиће јој се један отисак жига и евентуално један угледан примерак (§ 112. тач. 4.).

§ 115.

Ако Управа нађе да заштиту жига не може одобрити поступиће се у свему како је прописано у § 109.

О истоветним или сличним жиговима.

§ 116.

Ако Управа примети да је пријављени жиг идентичан или сличан туђем заштићеном жигу, који је за исту врсту робе био раније пријављен, заштићен и уписан у регистар, пријавни Одбор известиће о томе пријавиоца предложујући му, да пријаву своју повуче или преиначи (avis préalable) а по учиненом предлогу известиће и власника раније заштићеног жига.

ГЛАВА V.

Поступак при оспоравању патента, узорака, модела и жигова.

I. Код патентата.

§ 117.

Извиђање о одузимању, поништавању или спољашњем одузимању, о релативној неважности патента (§§ 14. и 16.), а зависности патента, о одобравању принудних лаценда и о престанку патента у смислу § 16. предузимаће се само на тражење тужиоца.

Ну, ако тужилац од тужбе у спору за поништавање и одузимање патента одустане ма у ком стадијуму спора, па тужени прими овај одустанак, Управа може, ако нађе да за то има довољно разлога, по службеној дужности наставити отпочето извиђање и спор расправити.

Ако тужилац не станује у нашој земљи, дужан је на захтев противне стране обезбедити јој парничне трошкове начином и о износу који Одбор за оспоравање одреди, Управа ће тражити обезбеђење трошкова ако тужени то затражи у року од 14 дана по пријему тужбе на одговор; доцније се то тражење неће уважити.

Одбор ће тужиоцу одредити рок за обезбеђење трошкова и ако он у остављеном року то не учини, сматраће се да је од тужбе одустао.

Ако се у току парнице покаже, да је дато обезбеђење недовољно, на захтев туженога тражиће се донуна истим путем.

§ 118.

Тужбе за оспоравање патента које немају законског ослоња, као и представке које не садрже чланак одређен захтев или садрже захтев или притворе које тужилац нема права да истиче (§§ 34. и 35.) може Одбор за оспоравање без даљег извиђања одбити рошњем.

Облик и садржина тужбе.

§ 119.

У тужби треба јасно изложити спорни случај и захтев као и означене доказнице средстава, на којима је заснива тужба.

Прилога треба приложити у оригиналу или ово-

тежу са свима приложима треба поднети Управи и у онолико преписа колико на противној страни има парничара.

Једном тужбом може се покренути спор само у једном патенту и његовим допунским патентима.

Припремни поступак.

§ 120.

Ако је тужба уредна референт, коме је предмет повеси, доставиће по један пропис тужбе са приложима туженој страни остављајући јој рок од тридесет дана за одговор. Овај рок може Одбор из важних разлога продужити.

Одговор се мора предати у толико примерака да се може доставити и свима осталим учесницима спора.

§ 121.

Кад се одговор поднесе или кад проточе рок за то остављен, поступиће се у свему по § 95.

Рочиште.

§ 122.

Пошто се заврши припремни поступак, председник Одбора за оспоравање патента одредиће речиште.

Рочиште се неће одређивати ако Одбор за оспоравање патента одлучи у тајној седници да се тужба одбаци због непадлежности Управе и због тога, што је ствар већ решена.

Позив.

§ 123.

На рочиште ће се позвати парничне стране и њихови пуномоћници, сведоци, вентације, које по ћеодогу референта треба саслушати на рочишту.

Ако парничне стране или пуномоћници на рочиште не дођу, рочиште ће се одложити ако је ма која страна то писмено захтевала; а ако такав захтев није примљен, акта парнице ће се оставити у архиву и сматраће се да тужба није ни постојала. Ну, Одбор ако нађе да за то има важних разлога, може парницу и у томе случају расправити (§ 117.).

Извиђање.

§ 124.

Извиђање на рочишту је усмено и јавно и извршује се у свему по прописима §§ 149. до 177. Закона о судском поступку у привредним парницима за Краљевину Србију.

Јавност расправе може се скратити осим случајева посменутих у § 150. истих Регламената, још и по тражењу које парничне стране или следбеника маје по одауци реглавајућег Одбора и то за један део или цело извиђање, ако би се јавило да ће се ослободити какав важан државни интерес или приватна или фабричка тајна које се парничницима не припада.

Члановима Управе и Клеркима Одбора Управе за Заштиту Индустрје Србије дозвољен је и поред искључења јавности тужбу дајући изјаву.

Приказ.

§ 125.

Сво што је речено у § 178 до 302. Закона о поступку судском у привредним парницима за Краљевину Србију важиће и оно у колико постоји овај

Искази захтевних сведока учитељки у Управи за Заштиту Индустриско Својине имају важност сведочаштва учитељског пред судом.

Парнични трошкови.

§ 126.

Одбор за оспоравање одмериће у спомен решењу уз главну ствар и парничне трошкове, које ће платити крича страна.

За осталу приватно правна потраживања, ако их буде, упутиће парничаро деловном грађанском суду.

Кад тужилац одустапе од тужбе дужан је накнади туженом парничним трошковима.

Ако тужени коме је тужба у одговор већ достављена не прими одустапак, парница ће се продужити и покренуто спорно питање расправити. Докле се тужба не достави на одговор тужилац је може повући и без пристанка туженог.

Садржина решења.

§ 127.

Решења Одбора мора имати заглавље из кога ће се видети: назив Одбора, и имена чланова који су решавали, имена парничара, њихово запимање и место становљања, као и њихови пуномоћници или заступници, њихов положај у парнаци и предмет парнице, одлуке Одбора о главној ствари и парничним трошковима.

Сама тога из решења се мора видети шта је тужилац тражио и наводно и на какве се доказе позвао, шта је тужени одговорно у одговору и после тога, који су докази уважени, а који и зашто пису, разлози и прописи Закона на којима се решење заснива.

Ако се коме досуђује захтеви мора со у решењу изложити ко се и на које околности има захтви као и посредица које ће наступити ако захтеву не положи.

Решења потписују сви чланови Одбора са деловојом, а она која се достављају парничарима само председник и деловоја Одбора. Поред потписа ставља се увек и печат Одбора.

Одојено испишица стављају се на самом решењу при потпису и сматрају се у погледу парничара као тајна докле решење не постало извршно.

Записници.

§ 128.

На рочишту води се записник, који има заглавље као и само решење. Записник води деловоја чиновник краник или техничар и оверава га са председником.

У записнику се уврши све што изјаве парничари и њихови пуномоћници, затим искази сведока и мишљења вештака и стручњака, који своју реч односно исказ или мишљење потписују као и одлуке о претходним и споредним питањима која се покрену.

Ове одлуке потписују сви чланови.

§ 129.

Кад се извиђање на рочишту заврши и сви се парничари изјасне о свему што Одбор нађе за потребно да испита, парничари, пуномоћници, сведоци и вештаци укључују се, а у седници остаје само Одбор са деловојом. После извршеног саветовања и гласања решење Одбора са кратким разлозима уписује се у записнику, потписују га сви чланови са деловојом, а председник га одијах саопштава, ако је то могуће.

§ 130.

На основу акта и овога записника деловоја издају решење (§ 127.).

§ 131.

Решења постају извршна кад се противу њим у законом року не поднесе жалба или кад их Касациони Одбор оснижи.

§ 132.

Парничарима и њиховим пуномоћницима дозвољено је расматрање свих акта спора, осим одвојених мишљења. Кад се парница српни саваже је слободни акта читати и преписивати.

Поновљење парнице.

§ 133.

Поновљење парнице може се тражити у року од године дана по извршности решења којим је парница први пут расправљена, или без штете за трећа лице која су у међувремену савесно стекла неква права на спорни предмет.

За решење о поновљењу парнице надлежан је Одбор који је решавао први пут о спорној ствари. Из жалби интересованих и ово решење подлежи расматрању Касационог Одбора.

У свему осталом за поновљење парнице важе прописи § 426. до 432. Закона о поступку судском у грађанским парницама за Краљевину Србију.

Извршење решења.

§ 134.

Извршна решења Управе за Заштиту Индустриске Својине извршују се као извршне одлуке судске.

Новчане казне које изриче Управа за Заштиту Индустриске Својине над парничарима, заступницима, сведоцима и вештацима наплаћују се у корист државне касе.

§ 135.

На захтев власника патента могу се уписати у патентни регистар извршна решења Одбора за оспоравање односно решења Касационог Одбора којима је одлучено:

У спору за поништавање патента:

1) да извесна одређена чињеница не смета способности проналазка за патентирање §§ 8., 9. и 10.;

2) да известан проналазак није идентичан са предметом кога ранијег патента;

А у спору за одузимање патента:

Да је проналазак израђиван по прописима § 31. овог Закона.

Овако уписано решење имаје карактер рампе пресуђене ствари и према трећим лицима.

Доцније тужбе које се заснивају на истим чиновницима и истим доказима одбациће Одбор по службеној дужности.

Жалба.

§ 136.

Против решења и одлука Одбора за оспоравање, које се доносе у току припремног извиђања, као и противу одлука о споредним питањима које се доносе за време рочишта на записнику нека места посебном правном средству, већ се и на њих парничари могу жалити само у жалби на решења о главној ствари.

У жалби се подноси и онолико преписа колико је довољно да се они доставе осталим учесницима у парници. Неблаговремене жалбе одбациће Одбор за оспоравање решењем противу кога или места жалби Касационом Одбору у року од тридесет дана по кријему решења.

Благовремене жалбе задржавају извршење решења противу кога су управљене. Одбор за оспоравање према референту доставља такву жалбу на одговор осталим

учесницима остављајући им за одговор рок од тридесет дана по пријему, који се само из важних разлога може продужити.

Нови докази и наводи у жалби неће се узимати у прizreњe.

Кад се одговор поднесе или кад прође рок остављен за одговор, Одбор за оспоравање упутиће цео предмет Касационом Одбору на решење.

§ 137.

Касациони Одбор Управе за Заштиту Индустриске Својине има своје деловодство и архиву у Управи. Њима рукују деловође које поставља сваке године Министар Трговине и Индустриске Својине на предлог председника управног из реда указних чиновника правника, који имају услово за судију Првостепеног Суда. У сваком поједином случају председник Управе одређује деловођу, који по спорном предмету није учествовао при решавању у Одбору за жалбе односно у Одбору за оспоравање.

Остало потребно особље одређује на рад председник Управе из свога персонала.

Касациони Одбор састаје се у седницама на позив свога председника по потреби и доноси одлуке у облику решења на основу чланеница и доказа из акта. Он расматра и решава у последњој инстанцији.

§ 138.

Ако Касациони Одбор нађе да предмет спора није добро извиђен вратиће га Одбору за оспоравање па дослеђење, а ако нађо да је овај Одбор повредно битне формалности поступка, поништиће му решење и вратиће му акта да друго решење донесе. Примедбе Касационог Одбора увек су обавезне.

Ако решење из каквих других разлога не одговара законима или су разлози или решење погрешни, Касациони Одбор ће преиначити решење и донети друго.

Решења, која у свому одговарају законима осниживају се. Овака решења Касациони Одбор доставиће уз повраћај акта Управи, у онолико првијерака колико је довољно да се по једно достави свима учесницима и да једно остане у актима спора.

§ 139.

Решења Касационог Одбора извршина су и достављају се парничарима преко Управе.

Касациони Одбор решава само у пуним седницама и одлучује већином гласова. Одвојена мишљења појединачних чланова бедеже се на решењу, али се никоме не достављају.

У своме решењу Касациони Одбор одлучује и о парничним трошковима, који су постали после решења Одбора за оспоравање.

II. Код узорака.

§ 140.

Прописи који важе при поступку оспоравања патента (§§ 117. до 134. и §§ 136. до 139.) примењују се аналогично за оспоравање узорака, с том разликом, што се тајни узорци не могу оспоравати и што се не може тражити поништавање узорка из разлога, што је истоветан са раније регистрованим тајним узорком.

III. Код жигова.

§ 141.

Прописи који се односе на оспоравање патената (§§ 117. до 134. и §§ 136. до 139.) важије и при оспоравању жигова.

Ако тужилоди од своје тужбе вазножане на § 64. тач. 1. и 2. овог Закона одустане, па тужени прики

овај одустанак, Одбор за оспоравање може, ако нађо да за то има довољно разлога, по службеној дужности расправити започету парницу.

§ 142.

Своје тужбе, жалбе, представке, приговори и одговори и жалбе, које се подносе по овом Закону, предаје се Управи за Заштиту Индустриске Својине.

Приговори, жалбе, одговори представке са роком сматраје се да су прављени у Управи за Заштиту Индустриске Својине онога дана, када су у нашој земљи предати пошти на повратни рецептис.

Ова одредба неће важити за пријаве патената узорака и жигова.

ГЛАВА VI.

Повреда права Индустриске Својине.

Повреда патента.

§ 143.

Као повреда патента сматраје се ако ко у виду занимања без одобрења власника патента, или иначе без правног основа израђује предмет туђег заштићеног патента, или га пушта у саобраћај или продаје или га у своме предузећу употребљава или при изради примењује туђи патентирани поступак.

Исто тако сматраје се као повреда кад ко бесправно прошири употребу свога права датог у § 14. овог Закона.

Ако је у питању пропалазак који се састоји у поступку при изради какве нове материје, законска је предноставка, док се противно то докаже, да је свака материја исте каквоће израђена по патентираним поступку за израду.

Повреда узорка.

§ 144.

Као повреда узорка односно модела сматраје се ако неко без одобрења власника узорка у свом предузећу преноси цртеж или слику, односно облик заштићеног узорка на индустриске производе оне врсте робе, за које право узорка важи (§ 40.), или подражава тај облик на својим индустриским производима.

Исто тако сматраје се као повреда, кад ко у виду занимања употребљава, пушта у саобраћај или продаје горе наведене индустриске производе.

Док је узорак тајан по може се водити парница о његовој повреди.

Повреда жига.

§ 145.

Као повреда жига сматраје се ако неко лице бесправно:

1) снабдева туђим заштићеним жигом производе назијено саобраћају, или их пушта у саобраћај или продаје, или у рекламима и огласима употребљава туђи заштићени жиг;

2) у том циљу подражава туђи жиг.

Које подражавање жига сматраје се и кад неко туђи жиг бесправно употреби са тако малим изменама или у оштите таквим начином да би обични купац могао пречитати разлику само ако обрати нарочиту пажњу.

§ 146.

Исто тако забрањено је:

1) производе, који су назијени саобраћају, бесправно означавати туђим именом, фирмом или називом радије, или на оваквим начином означене производе изложити у саобраћај или прдавати, као и багажа-

употребљавати у рекламима и у огласима туђе име, фирму или назив радио;

2) у том циљу подражавати туђе име, фирму или назив радио.

Тужбе за обустављање даљих повреда.

§ 147.

Поводом сваке повреде права индустријске својине може оштећени тражити: да се утврди постојање његовог права, да се забраве даље повреде истога и предузму потребно мере за то; да му тужени преда повредом стечено обогаћење; да му накнади причинијен штету, ако је за повреду крив; као и изгубљену добит, ако је повреду намерно учинио.

За решавање ових спорова надлежни су редовни грађански судови који су надлежни и затрговачке спорове.

Намерна повреда.

§ 148.

Повреде § 143. до 146. учинене намерно казише се и то: намерна повреда патентом затвором од 15 дана до 12 месеци или у ближим случајима новчаном казном од 1500 до 36000 динара; намерна повреда заштићеног права узорка, модела или жига, затвором од 15 до 90 дана или новчаном казном од 1500 до 9000 динара.

Намерна повреда права индустријске својине је преступно кривично дело, које се иследује в казни само по тужби оштећеног. Таква кривична дела судиће судови који су надлежни за суђење престуна, а истрагу ће водити власти у чију надлежност долази иследивање престуна.

За поврат, стицај и застарелост важе прописи Казненог Законодавства за такво престуно.

Истовремено примењивање строжијих одредаба Казненог Законодавства особито ових у погледу престуна искључено. Кривични Поступак може отићи и у случају, ако за проналазак који је бесправно употребљен још није дат патент, али су за њега у смислу § 93. истовремено ступила на снагу законска дејства патента. Ну не може се изрећи пресуда пре него што је патент дат.

Новчане казне изричу се у корист државне касе.

Поред казне суд може на захтев оштећеног пресудити:

1) да се кривчева оруђа и спрave које служе искључиво за израду предмета, којима се вређа нечије заштићено право индустријске својине, преиначе или онеспособе за такву употребу, а кад је то по оцени вештака немогуће, онда да се униште, ако се оштећени не може другим путем обезбедити од нових повреда;

2) да се са предмета произведених намерном повредом туђег права индустријске својине скину и униште знаци повреде или уклони онај део који садржи повреду, а кад је то по оцени вештака немогуће, да се предмети униште, ако се оштећени другим путем не може обезбедити од даљих повреда.

По споразуму парничара оваква оруђа, спрave и предмети могу се у име вакнаде уступити тужиоцу по прописи.

§ 149.

По иследивању повреда права индустријске својине меродаван је заштићена обим индустријске својине и то код патентата само опис пропаласка (§ 89. тач. 2.); код узорака захтев по узорку (§ 105. тач. 3.) и заштићена врста робе (§ 164. тач. 3.); код жигова жиг и заштићена врста робе (§ 111. тач. 2.) за коју је намењен.

Надлежност Војних Судова.

§ 150.

За сва дела кажњива по овом Закону а учинена у стране војних лађа надлежни су Војни Судови.

Неистинито означење порекла робе.

§ 151.

Забрањен је увоз стране робе која носи знаке као да је донација порекла.

Исто тако забрањен је и провоз овакве робе или држање на смешишту. Оваква роба узаптиће се по решењу Суда.

Ова ће забрана се доиде остати док се стварно расправи судски.

Тужбе пред грађанским судом.

§ 152.

Са предметима при чијој је изради повређено нечије заштићено право индустријске својине, као и са оруђем или спрavама, које једино или поглавито служе извршењу повреде, поступиће се и у грађанској парници онако исто као што је поступање са њима парећено у одредбама § 148. овог Закона.

Изазивачка парница.

§ 153.

Свако лице може тражити од Управе за Заштиту Индустријске Својине да решењем својим утврди: да производи, које оно хоће да израђује, продаје саобраћају, продаје или употребљава или да поступак при изради који намерава примењивати, не потпадају ни сасвим ни деломично под известан одређени заштићени пропалазак (патент) в да га не вређају.

Уз такву тужбу дужан је иницијатор поднети Управи и онолико преписа колико има заинтересованих лица на другој страни.

По оваким тужбама решавање Одбор за оспособљавање.

Уз тужбу треба поднети и потребан број тачних и јасних најрта и описа предмета или поступака при изради који је упитању.

Тражење овакво може се управити само у погледу једног одређеног патента, евентуално и противу његових допунских патената, који се морају тачно означити.

Ако тужени докаже да је про пријема ове тужбе у суду он сам тужно садашњег тужиоца због повреде његовог патента надлежно власти и да његова тужба, која се односи на исти спорни предмет није још расправљена извршном одлуком судском, започето извиђање по овом законском пропису обуставиће се и тужба одбациће.

Поступак при извиђању и расправљању оваквих парница исти је као и у спору за поништавање патента, само са том разликом, што све парничне трошкове у овом спору увек сноси само тужилац.

Ако Одбор утврди да се израдом, пуштањем у промет или продајом спорног предмета, односно применом спорног поступка при изради поштићено право патента, признаје тужиоцу тражено право, а у противном одбије га од тражења. Противу решењу одборског може се изјавити жалба Касационом Одбору као и противу осталих решења његових.

Кад решење, којим се утврђује да тужилац не вређа туђи патент, постане извршним, власник патента неће моћи судом тогите тужиоца због повреде свога права док се овај буде кретао у границама одборског решења.

Све што је у овом параграфу речено о патентима вали и за узорке и моделе.

Исто тако и по истом поступку решавање се и сматрају: да ли је известан знак истоветан или сличан неком одређеном заштићеном жигу, да ли нека припада искључиво право употребе известног заштићеног жига, као и о преносу или о преносу тога права, кад

је око спорио, и о томе да ли ће може употребити нечији регистровани жиг за другу врсту робе за коју није заштићен.

Обмана.

§ 154.

За обизану казниће се затвором од 1 до 30 дана као новчаном казном од 100 до 3000 динара спај који у виду занимања своје или туђе производе или пљаке завоје и омоте бесправно слабдова таквим анатакама или их тако рекламира да код купца или потрошача може створити заблуду као да су израђени по заштићеном проналазку, узорку или моделу, или као да је жиг заштићен а никад није био власник таквога права индустриске својине или је већ пропала година дана од кад му је то право престало. Ова кривица као каснија казниће се на приватну тужбу а и по службеној дужности.

Знаци, завоји, омоти, и рекламе, којима со врши ова обмана уништиће се по одлуци судеће власти, а ако је по оцени вештака немогуће уклонити их од самог предмета, који повреду садржи, и они ће се уништити.

За истрагу по кривицама обмане надлежно су полицијске власти, које испећују истину кривице а кашњавање врше судови.

ГЛАВА VII.

Таксе.

Пријавне, годишње, и друге таксе.

§ 155.

У овом Закону прописано таксе наплаћују се у корист државе по прописима закона о таксама Краљевине Србије.

Тако:

За пријаву сваког патента плаћа се пријавна такса од 50 динара.

Осим тога за сваки основни патент плаћа се годишња такса према времену за које се заштита патента траје и то:

за прву годину	50 — днр.
— другу	60 — .
— трећу	70 — .
— четврту	90 — .
— пету	120 — .
— шесту	160 — .
— седму	200 — .
— осму	240 — .
— девету	280 — .
— десету	360 — .
— једанаесту	440 — .
— дванаесту	520 — .
— тринесту	600 — .
— четрнаесту	680 — .
— петнаесту	760 — .

Годишње таксе плаћају се унапред бар за годину дана рачунајући од дана објаве пријаве (§ 93.) у Гласнику Управитељског, а могу се одмак платити и за више или за сваких петнаест година.

Годишњу таксу за прву годину треба платити најкасније три месеца по објави у Гласнику (§ 93.). Ако се не уплати у томе року, сматра се да је пријава повучена.

Годишње таксе за другу годину и за остале године морају се полагати до истека времена, за које је дотле такса плаћена а најкасније за три месеца по истеку тога рока. Уз ову накнадну уплату годишњих такса платиће се још 20 динара на ино накнадне таксе.

Годишње таксе може уплаћивати свако лице.

Проналасчима који доказују да су споменута ствара, ако затраже патент, може председник Управе одобрити почетак од једне године дана за пријавну и за прву годишњу таксус.

За допунске патенте мора се осим таксе за пријаву платити за све време трајања њихове важности, док важи основни патент, једншут за све таксе од 100 динара.

Ако се допунски патент проглаши самосталним патентом плаћају се годишње таксе као и за основни патенте.

§ 156.

За пријаву узорка, модела или књига мора се од пријаве пријаве платити пријавна такса од 30 динара и за сваку годину заштите годишња такса 25 динара.

Годишње таксе плаћају се унапред од један за више година или од године до године рачунајући од дана уписа у регистар.

Такса за пријаву годину мора се положити пре и јавног узорка, модела или књига, а такса за следеће дано уплаћивање се блатковремено пре истека времена које је дотле иста плаћена.

Годишња такса мора се за остале године појединачно заједно са овима: за три месеца од одређеног рока уплату или са у томе случају плаћају накнадна такса од 20 динара.

Годишње таксе може уплаћивати свако лице.

Упомена описа.

§ 157.

За сваку поквадну промену описа проналасчима пријављеног за патентирање (§ 89.), исто тако за кнадну промену пријаве узорка, модела или књига, за то пријавилац сам моли, плаћа се такса од 20 динара.

Ако се така промена тражи од стране Управе плаћа се ова такса.

Остале таксе.

§ 158.

Сем предњих такса плаћају се при предаји али и ове таксе:

- 1) за сваки приговор (§ 94.) 25 днр.
- 2) за сваку жалбу упућену Одбору за жалбе 50 днр.

Ова такса плаћа се за жалбе патентних одметника и патентних инжињера, кад им се по одобри упис у регистар (§ 76.) и за све остале жалбе на решења председника Управе и на решења Касационог Одбора по § 77;

3) за сваку жалбу упућену Касационом Одбору (§ 130.) 100 днр.

4) за сваку тужбу под Одбора за оспоравање 100 днр.

5) за упис новопостављених патентних одметника или патентних инжињера у регистар (§ 76.) 250 днр.

6) за пренос и упис прописа права индустриске својине, пренос и упис старог права у регистар, када и упис права онога, који је проналазак у смислу § 14. радије употребљава;

за упис добровољно или принудне лиценче у регистар;

за упис сваке промене у регистру патентних одметника или инжињера, односно у списку патентних приправника и забелешко предвиђене у овом Закону и у Правилнику за патентно одметниче 25 днр.

- 7) за упис забелешке спора у регистар 20 дин.;
8) за одлагање објаве (§ 93). 20 дин.

Ако се такоје поменуто под 1. до 8. не подложе у потпуном износу или никако или га не положе начин који је у овом Закону прописан, сматра ће се да писмено није ни поднесено.

§ 159.

Патентне исправе и исправе о заштити узорака, модела и жигова не подлеже никаквој варочитој такси.

У свим случајевима где се предмет код Управе за Заштиту Индустриске Својине решава по грађанско-јудском поступку нападањем се одговарајуће таксе, предвиђено тарифом Закона о Таксама Краљевине Србије за споровне и спорне предмете.

У циљу задобијавања права индустриске својине, варочито у погледу заштите првостепеног права, поднесена писмена која немају никакву или недовољну таксу, изузетно могу се примити и без такса, али се молилац мора уплатити на постојеће прописе Закона о Таксама да донуни или плати таксу у остављеном року и то само редовну без примене чл. 50. Закона о Таксама. Таксу за ономену (тар. Бр. 46.) мора подложити.

Кад молилац у одређеном року плати или доцни тражене таксе, писмено ће се сматрати као уредно и благовремено поднесено иначе оставаје се у акта.

Лица која докажу уверењем надлежних власти да су сиромашног стања ослобођавају се плаћања такса само у споровима, које буду покренути код Управе за Заштиту Индустриске Својине.

§ 159. а.

Овлашћује се Министар Трговине и Индустриске да у споразуму са Министром Финансија уведе нове изнадне таксе и то:

1) за сваку пријаву патента дин.	30.—
2) за сваку пријаву узорка, модела или книга дин.	20.—
3) при наплати годишњих такса на сваких 100 дин.	20.—
4) при наплати осталих такса по § 155.	
до § 158. Закона о Заштити Индустриске Својине:	
a) код такса до 20 дин.	5.—
b) " " 50 "	10.—
c) " " 100 "	25.—
d) " вишо од 100 дин.	50.—
5) за сваку представку која не подлежи таксама под Бр. I до 4	2.—

О извршењу иноција овога §-а стараће се Министар Трговине и Индустриске у споразуму са Министром Финансија.

ГЛАВА VIII.

Завршић одредбе.

§ 160.

Онај који изложи некак пропадајак или производ његовачкој или званичној праснатој овогемаљској изложби, близу она међународног или домаћег карактера, може најдајо у року од три месеца по сиршетку изложбе тражити заштиту индустриске својине са пријетотом од дана излагања изложеног предмета.

§ 161.

За стране држављане у погледу заштите индустриске својине важиће међународни уговори са њиховим државама закључени.

Ако нема тих уговора страна уживају заштиту овог Закона само ако постоји узајамност.

Постојање узајамности мора доказати лице, које ће њоме да се користи.

§ 162.

Сваки који је ма на ком делу наше Државе уживао које право индустриске својине онога даки, када је ступала у важност Уредба о Заштити Индустриске Својине од 15. новембра 1920. год., а жели да му се то право заштити и даље за остало време по прописима овог Закона на територији на којој је до тога дана важило, мора исто право пријавити код Управе за Заштиту Индустриске Својине најдаље до 31. јула 1922. године. Ако се та пријава до означеног рока не учини, то ће право престати да важи.

На изрично тражење иноција Управа му може одобрити распостирање важности његовог права на целој територији Краљевине за остало време трајања.

Пријаве се прине по следећим прописима:

Патенти.

Код патентата мора се приложити уз молбу потврђени извод патентног регистра, два примерка штампаних патентних списка или два званично оверена преписа патентног списка и званичан препис оних исправа на основу којих су пренос и други уписи у патентни регистар учинени. На молби ће се утиснути такса за пријаву патента и годишња такса за ону годину која је на реду (§ 155.).

Трајање патентата датих у Бечу рачунаје се од дана њихове објаве од стране Патентне Управе у Бечу а патентата датих у Будимпешти рачунаје се од дана пријема пријаве у Патентној Управи у Будимпешти и трају највише 15 година, у који ће се рок рачунати и протекло време њиховог трајања.

На овај начин пренесени патенти, који су до сада важили само у појединим деловима Краљевине и сада се распостиру на целу Краљевину, не могу вредити стечена права других лица на оним територијама где до сада нису важили.

Узорци и модели.

Сви узорци и модели морају се пријавити поново по прописима §§ 103. до 105. овог Закона и трају највише десет година, у који ће се рок урачунати и претекло време њиховог трајања.

Власнику ће се признати приоритетно право уписа кад докаже то своје право на узорак званично овереним прописом регистра надлежних власти код којих је узорак прво пријављен и кад благовремено плати по § 156. овог Закона пријавну и годишњу таксу, која је на реду.

Жигови.

Жигово треба пријавити понова по прописима §§ 110. до 112. овог Закона, а могу се пријавити и са неограничен роком трајања. Молбоду ће се признати приоритетно право уписа кад докаже то своје право на јаг званично овереним прописом регистра надлежних власти код којих је жиг прво пријављен и кад благовремено плати по § 156. овог Закона пријавну и годишњу таксу која је на реду.

Узорци, модели и жигови који су до сада важили само у неким деловима Краљевине, а чија се заштита распостири на целој територији Краљевине не могу вредити стечена права других лица у оним деловима где дотле нису били заштитни.

Годишње таксе за узорке и моделе и жигове уплаћено у таксеним маркама пре суштине на снагу Уредбе о Заштити Индустриске Својине, трајање се као плаћене годишње таксе.

Патенти, узорци, модели и жигови који се овако регистрирају код Управе сматрају се као самостална права индустриске својине и за спорове с њиховој важности надлежна је Управа за Заштиту Индустриске Својине.

Прописи овога параграфа не важе за права индустријске својине одобрена после 27. октобра 1918. године од стране власти односно установа са територије данашње Аустрије и Угарске у границама које добијају по уговору о миру.

Овим се одредбама ни у колико не мењају прописи уговора о миру.

§ 163.

Овашћује се Министар Трговине и Индустрије да путем Правилника пропише у детаљу поступак за патентирање као и поступак за упис узорака, модела и живота, пословни ред Управе и Правилник за патентне одметнике и патентне инжињеро.

§ 164.

Овај Закон ступајем на снагу замењује Уредбу о Заштити Индустриско Својине од 15/11 1920. године, Службене Новине Број 265/1920., списка Уредаба Министарства Трговине и Индустрије Бр. 41, Службено Новине Бр. 195/1921., а тада престају да важе сви законски прописи, који су и у колико су противни овом Закону.

§ 165.

Закон овај ступа на снагу истог дана кад се обнародује у Службеним Новинама.

Препоручујемо Нашем Министру Трговине и Индустрије и Министру Правде да овај Закон обнародују а свима нашим Министрима да се о његовом извршењу старају, властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и сваком да му се покоравају.

17. фебруара 1922. год.
у Београду.

АЛЕКСАНДР, с. р.

Видео и ставио Државни
Печат, Чувар Државног
Печата,
Министар Правде,
Д-р Л. Марковић, с. р.

Председник Министарског Савета,
Ник. П. Пашић, с. р.
Министар Припреме за Уставотворну
Скупштину и Изједначено Закона,
Марко Трифковић, с. р.
Министар Војни и Морнарице,
Венерал,
М. И. Васић, с. р.
Министар Просвете,
Св. Прибићевић, с. р.
Министар Унутрашњих Дела,
Д-р В. Маринковић, с. р.
Министар Слободе,
А. М. Станић, с. р.
Министар Иностраних Дела,
Д-р М. Нинчић, с. р.
Министар Трговине и Индустрије,
Д-р М. Слађо, с. р.
Министар Шума и Гудика,
Н. Рафајловић, с. р.
Министар Правде,
Д-р Л. Марковић, с. р.
Министар Финансија,
Д-р К. Нумануди, с. р.
За Министра Народног Здравља,
Д-р М. Слађо, с. р.
Министар Половногреде и Воде,
Иван Пуцель, с. р.
Министар за Аграрну Господарку,
И. Ј. Милетић, с. р.
Министар Грађевина,
Веља Вукићевић, с. р.
Министар Поште и Телеграфа,
Д-р Ж. Младиновић, с. р.
Министар Вера,
Д-р И. Крстељ, с. р.
За Министра за Социјалну Политику,
Д-р М. Костељ, с. р.

МИ
АЛЕКСАНДАР I
по милости Божјој и вољи народној
КРАЉ СРБА, ХРВАТА и СЛОВЕНАЦА

Проглашујемо и објављујемо свима и свакоме, да Законодавни Одбор Народне Скупштине Краљевине Срба, Хрвата и Словенача, на основу чл. 130. Устава на својој XXVI редовној седници, одржаној 6. децембра 1921. год. — у Београду, решав да се уредба Инспекцији Рада од 21. маја 1921. — „Службено-Новине“ бр. 139/21. год., списка уредаба Министарства Социјално Политике Бр. 27. — „Службене Новине“ бр. 195/21. год. — измени и да гласи:

ЗАКОН О ИСПЕКЦИЈИ РАДА

ГЛАВА I. Опште одредбе.

Члан 1.

За непосредни надзор над извршењем закон уредаба, правилника и министарских наредбама, која односе на социјалну и животну заштиту радника радњама и предузећима индустриским, занатским, трговачким и саобраћајним, било да су приватна или припадају држави, окружича, општинама и т. д.; у јима су запослени цивилни радници, оснива се у Министарству Социјално Политике Инспекције Рада.

Члан 2.

Надзор државних железничких предузећа не спај у подручје Инспекције Рада, док се по споразуму с Министарством Саобраћаја не подверги и она надзор ове Инспекције. О надзору у рударским предузећима издаје се посебна наредба у споразуму са Министарством Шума и Руда.

Члан 3.

Инспекција Рада делује са на:
а) Средишњу Инспекцију Рада;
б) Обласне Инспекције Рада;
ц) Специјалне Инспекције Рада.

ГЛАВА II.

Посебне одредбе.

Средишња Инспекција Рада.

Члан 4.

Средишња Инспекција Рада је извршила власт Министарства Социјално Политике, која се дели на и требаји одсека.

На челу Средишње Инспекције Рада је главни инспектор рада.

Главни инспектор рада је референт Министра Социјално Политике. Он поди бригу о спровођењу закон уредаба и правилника који су односни на заштиту радника у свима врстама предузећа. Њему помаже потпунији број стручног и другог особља.

Члан 5.

Средишња Инспекција Рада из ове дужности:
1.) да лично или преко органа Средишње инспекције Рада управља, контролише и оцењује рад свих органа Инспекције Рада;

2.) да по потреби лично или преко органа Средишње Инспекције Рада изврши преглед по појединим